

[Ømann.]

nok ikke betyder nogen stor reel omlægning af skattebyrden. Det er dog betydningsfuldt, at underholdsbidrag til børn nu skal beskattes hos børnene; det tror jeg vil medføre en reel skattebesparelse i de berørte familier, en besparelse, som i de fleste tilfælde vil falde på et tørt sted.

Skattepligtsreglerne er rettet ind, så at alle Grønlandsarbejdere får skattefrihed, når opholdet er længere end 2 år. Det er en rimelig ordning, som i forbindelse med kildeskatten vil skabe ro på dette skatteområde, hvor der har været så mange besværlige og tvivlsomme sager.

Men så indeholder forslaget også ting, som jeg ikke rigtig forstår er indsat eller opretholdt. Jeg sigter her til forslaget om at foretage en midlertidig indsnævring af den personkreds, som skulle falde ind under kildeskatten i snævrere forstand. Efter lovens § 43 skulle indeholdelse af skat ved kilden ske i en række andre indtægter end netop lønindtægt, nemlig i honorarer og livrenter, men først og fremmest i pensionsindtægter. Det foreslås nu, at der skal gives finansministeren bemyndigelse til at holde disse indtægtsarter uden for kildeskatteopkrævningen. Det forekommer mindre rimeligt, når ministeren nu har fået god tid til at tilrettelægge ordningen også for disse indtægtskategorier. Jeg må måske også minde om det af flere på hinanden følgende udvalg behandlede spørgsmål om nedslag for folkepensionisters indtægter. Der er der rettet opfordringer til de respektive ministre om at tilvejebringe en ordning, så at pensionsindtægt principielt beskattes som anden indtægt, så at vi altså undgår disse specielle nedslagsregler. Disse spørgsmål må løses, og de må, så vidt jeg kan skønne, løses nu. Jeg ved ikke, om finansministeren har overvejet konsekvenserne af at gøre disse pensionsindtægter til B-indtægter, således som finansministeren nu skal have bemyndigelse til; det medfører i hvert fald, at der ikke indtræder skattefrihed for visse småindtægter under 600 kr.

i henhold til § 27, og det er dog vistnok lidt betænkeligt.

Det er foreslået at afskaffe standardfradraget på de 1.200 kr. Det er et fradrag, der ikke har noget med lønmodtagerfradraget at gøre, men det er et fradrag, der kun tilkommer lønmodtagere. Her må lidt skattheorie vistnok være på sin plads. Dette fradrag var oprindeligt tænkt på 1.800 kr., men det blev under forårets kildeskatteforhandlinger sat ned til 1.200 kr., nemlig med den begrundelse, at det var hensigten at stryge fradraget for sygeforsikringer, og jeg tror også, at man tog med i betragtningen, at kapitalbindingsordningerne var afskaffet. Men nu foreslås dette fradrag helt afskaffet, uden at der er lavet nogen ændring med hensyn til sygeforsikringer. Derfor må man jo sige, at så er finansministerens udgangspunkt egentlig, at han afskaffer et fradrag på 1.800 kr., for det var jo forudsætningen.

Det skal nu sløjfes af retfærdighedshensyn, siger man. Og hr. Niels Helveg Petersen var inde på skatteevneprincippet. Kan vi nu ikke få lidt overblik ind i disse betragtninger og få, skal vi sige lidt rigtigere proportioner ind i bedømmelsen? Her har vi altså et fradrag, der tilfalder lønmodtagere, og som måske ikke bliver udfyldt i alle tilfælde, men som har en vigtig funktion med hensyn til at få kildeskatten til at fungere, og se, det er en forbrydelse at have sådan noget, men andre fradrag, som ikke har for fem flade øre med folks skattebetalingsmuligheder eller -evne at bestille, fradrag for en vilkårlig fordeling af privatforbruget, som f. eks. forsikringsbidrag og det fradrag, man giver folk, fordi de vælger at bo i en villa, er jo fradrag, som kan være langt større end disse omkring 1.000 kr., der kan være tale om i tomme fradrag her, se, det kan man lade passere. Jeg kan godt lide den slags retfærdigheder, principfasthed og hensyntagen til skatteevneprincippet. Det er noget, der rigtig kan røre én.

Se, vil man gøre kildeskattesystemet både håndterligt og nøjagtigt, ja, så er der kun én vej at gå, nemlig at afskaffe alle de fra-